

നിങ്ങളിൽ തന്നെ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ട് ജീവിക്കാതെ ദൈവത്തിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെടുക

സാക് പുനൻ

രണ്ടു വ്യത്യസ്ത ജീവിത രീതികളെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന രണ്ടു തരം വൃക്ഷങ്ങൾ ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവത്തിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ട ഒരു ജീവിതത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു ജീവ വൃക്ഷം. അവിടെ മനുഷ്യനെടുക്കുന്ന എല്ലാ തീരുമാനങ്ങളും ദൈവത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചായിരിക്കും. മറുവശത്ത് നന്മ തിന്മകളുടെ അറവിന്റെ വൃക്ഷം സ്വയത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ച ഒരു ജീവിതത്തെ കാണിക്കുന്നു. അവിടെ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തോട് ആലോചന ചോദിക്കാതെ സ്വയം നന്മതിന്മകൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ജീവിക്കുന്നു. ദൈവം ആദമിനേയും ഹൗവ്വയേയും ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ ആക്കിയിട്ട് പറഞ്ഞത് ജീവിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഇതിൽ ഏത് വഴി വേണമെങ്കിലും തിരഞ്ഞെടുക്കാം. എന്നാണ്. ആദം ഏത് തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്ന് നമുക്കെല്ലാമറിയാം അവൻ തന്നിൽ തന്നെ കേന്ദ്രീകരിച്ച ഒരു ജീവിതം തെരഞ്ഞെടുത്തു.

ലോകത്തിൽ നമുക്ക് ചുറ്റും കാണുന്ന എല്ലാ സങ്കടങ്ങൾക്കും, പ്രയാസങ്ങൾക്കും, കൊലപാതകങ്ങൾക്കും, മറ്റെല്ലാ മോശനകൾക്കും കാരണം മനുഷ്യൻ സ്വയം നന്മതിന്മകൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു എന്നതാണ്. അത് ദൈവം അവൻ പറഞ്ഞുകൊടുക്കണമെന്ന ആവശ്യം അവനില്ലായിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ പോലുമുള്ള അസന്തുഷ്ട വിവാഹജീവിതങ്ങളുടെ കാര്യവും ഇതു തന്നെയാണ്. അനേകം ക്രിസ്ത്യാനികളും സ്വയത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ച് ജീവിക്കുന്നു. അവർ അതിന്റെ ഫലം കൊയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ ഭൂമി മുഴുവൻ ഭരിച്ചു വാഴുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ദൈവം ആദമിനെ സൃഷ്ടിച്ചത്. ഒരു രാജാവാകാൻ വേണ്ടിയാണ് ആദം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത് അല്ലാതെ ഒരു അടിമയാകുവാൻ വേണ്ടിയല്ല. ആദമിനോടു കൂടെ ഒരു രാജ്ഞിയായി ഇരിക്കുവാനാണ് ഹൗവ്വയെ കുറിച്ച് ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചത്. എന്നാൽ ഇന്ന് നാം കാണുന്നതെന്താണ്? എല്ലായിടത്തും പുരുഷനും സ്ത്രീയും അടിമകളായിരിക്കുന്നു. അവരുടെ തന്നെ ആസക്തിക്കും ഈ ദുഷിച്ച ലോകത്തിലെ വസ്തുവകകൾക്കും അവർ അടിമകളായിരിക്കുന്നു.

ഈ ഭൂമിയെ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ എല്ലാം ഏറ്റവും മനോഹരമായിട്ടാണ് സൃഷ്ടിച്ചത്. വിലക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷവും മനോഹരമായിരുന്നു. അതിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നപ്പോൾ ആദമിനും ഹൗവ്വയ്ക്കും ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തേണ്ടി വന്നു. ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച മനോഹരമായ വസ്തുക്കളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുമോ അതോ ദൈവത്തെ തന്നെ തെരഞ്ഞെടുക്കുമോ ?

നാം എല്ലാവരും എല്ലാ ദിവസവും നടത്തേണ്ട തെരഞ്ഞെടുപ്പും അതു തന്നെയാണ്. നമ്മുടെ ജീവിതം നമ്മിൽ തന്നെ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നതാണെങ്കിൽ നാം ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നതിനു പകരം ദൈവത്തിന്റെ ദാനങ്ങളെ (ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച വസ്തുക്കളെ) ആയിരിക്കും അന്വേഷിക്കുന്നത്. ലോകത്തിലെ ചില വസ്തുവകകളെ ചൊല്ലിയാണ് പല ഭവനങ്ങളിലും വഴക്കുണ്ടാകുന്നത്. ഭർത്താവോ ഭാര്യയോ ദൈവത്തെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനു പകരം ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച ഏതെങ്കിലും വസ്തുവിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതാണ് ഇത്തരം വഴക്കുകൾക്ക് കാരണം. അവരുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ഫലം അവർ കൊയ്യുന്നു. അവർ ജഡത്തിൽ വിതച്ച് അതിന്റെ ദുഷിപ്പ് കൊയ്യുന്നു. സൃഷ്ടാവിനു മേലായി സൃഷ്ടിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോഴാണ് മനുഷ്യൻ അടിമയാകുന്നത്.

ഈ അടിമത്വത്തിൽ നമ്മെ വിടുവിക്കുവാനാണ് യേശു വന്നത് മനുഷ്യർ ഇന്ന് പണത്തിനും അവിഹിതമായ ലൈംഗികസുഖത്തിനും മറ്റുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും അങ്ങനെ പലതിനും അടിമകളായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. അവൻ സ്വതന്ത്രനല്ല ആകാശത്ത് ഉയരങ്ങളിൽ പറക്കുന്ന കഴുകൻമാരെ പോലെ ആയിരിക്കുവാനാണ് ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത്. എന്നാൽ എല്ലായിടത്തും തന്റെ മുൻകോപത്തെ നിയന്ത്രിക്കാൻ സാധിക്കാതെ, തന്റെ നാവിനെയും മോഹമുള്ള കണ്ണിനെയും നിയന്ത്രിക്കാൻ സാധിക്കാതെ

മനുഷ്യനെ ചങ്ങലയിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവനായി നാം കാണുന്നു. യേശു വന്നത് നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മരിക്കുവാൻ മാത്രമല്ല ഈ അടിമത്വത്തിൽ നിന്നു നമ്മെ വിടുവിക്കുവാൻ വേണ്ടി കൂടിയാണ്.

ദൈവം വെളിച്ചമാകുന്നുവെന്നും ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നുവെന്നും വേദപുസ്തകം പറയുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹമാണ് അവിടുത്തെ വെളിച്ചം. ഒരിരുണ്ട മുറിയിൽ വെളിച്ചത്തിന്റെ ശക്തി ഇരുട്ടിനെ അകറ്റുന്നു. ദൈവശക്തിയും അങ്ങനെയാണ് ദൈവശക്തിയില്ലാത്ത ജീവിതം, ദൈവസ്നേഹമില്ലാത്ത ജീവിതം അതു മുഴുവൻ ഇരുട്ട് മാത്രമായിരിക്കും.

ഈ ഭൂമിയിലെ നമ്മുടെ മുഴുവൻ ജീവിതവും പരീക്ഷയുടെയും പരിശീലനത്തിന്റേയും കാലഘട്ടമാണ്. എല്ലാം സ്നേഹത്തിന്റെ നിയമത്താൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്ന നിത്യരാജ്യത്വത്തിലേക്ക് നമ്മെ ഒരുക്കുന്നതാണ്. ഇന്നു ദൈവം നമ്മെ കടത്തി കൊണ്ട് പോകുന്ന എല്ലാ വഴികളും സാഹചര്യങ്ങളും നാം സന്ദേഹത്തിന്റെ നിയമത്തിനനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നവരാണോ എന്ന ഒറ്റ കാര്യം പരിശോധിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി പ്രത്യേകമായ രീതിയിൽ ദൈവം ക്രമീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അതു കൊണ്ടാണ് ദൈവം ധാരാളം ശോധനകളും പ്രയാസങ്ങളും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ അനുവദിക്കുന്നത്. സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിനു വേണമെങ്കിൽ ഒരിക്കലും ഒരു ശോധനയും ഇല്ലാത്ത ഒരു ജീവിതം നമുക്ക് നൽകുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവം തന്റെ മഹാജ്ഞാനത്തിൽ നാം സ്നേഹം പഠിക്കേണ്ടതിനുള്ള ഒരു മുഖാന്തരമായി ശോധനകളെ കൽപ്പിച്ചാക്കിയിരിക്കുന്നു. നാം നമ്മുടെ സ്വാർത്ഥതയെ തകർത്ത് സ്നേഹം മാത്രമായിരിക്കും നമ്മെ നയിക്കുക എന്ന് തീരുമാനിച്ച് കഴിഞ്ഞാൽ ദൈവം നമ്മെ നിത്യരാജ്യത്വത്തിലെ ഭരണാധികാരികളാക്കും. ഇതിനെ കുറിച്ച് ഇപ്പോൾ നാം ചിന്തിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ദൈവം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുവാനാഗ്രഹിച്ച പാഠങ്ങൾ പഠിക്കുവാൻ തന്ന അവസരങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയതായി നിത്യതയിൽ നാം തിരിച്ചറിയും.

മൊഴിമാറ്റം: സാജു ജോസഫ്